

7. ÚNORA 2016

ČÍSLO 132

Rok milosrdenství a půst?

Když jsem procházel texty papeže Františka věnované Svatému roku milosrdenství, velice mne zaujalo, že papež říká: „Postní doba tohoto Jubilejního roku ať je žita intenzivněji jako velká příležitost ke slavení a zakoušení Božího milosrdenství“ (bula *Misericordiae Vultus*, čl. 17). Jak v postu zakusit a žít Boží milosrdenství? Jistě bude příležitost ke svátosti smíření, ale myslím, že Svatému otci leží na srdci ještě něco jiného. Tato doba je v liturgii chápána jako čas návratu ke kořenům. Spolu s katechumeny (letos vstupuje do intenzivní přípravy náš katechumen Stanislav) procházíme základní texty a obsahy naší víry. Vše vrcholí slavením velikonoce. Dotýkáme se toho, co nám Bůh nejen zvěstoval, ale především daroval: život, stvoření, záchrana z hříchu, dar lásky Ducha svatého. Celý příběh záchrany člověka se znovu rozehrává v celé své síle a my to můžeme a máme zakusit zblízka.

Snad tomu také může pomoci obraz Miroslava Rady. Když mne poprvé oslovili synové dnes již devadesátiletého starce, připadal mi jejich tip na umístění obrovského díla bláznivý. Výtvarné prostředky mistra Rady jsou tak silné a zároveň tak výrazné, že v našem víceméně profánním prostoru, kde jsme zvyklí žít téměř bez uměleckých děl, bude obraz trčet jako obrovský vykřičník. Dílo bude zapůjčeno jen na dobu postní. Slibuji si však, že naše slavení, ať bohoslužby slova či eucharistie, najed-

nou otevře perspektivu oněch událostí spásy, o kterých slavením mše svaté vyprávíme.

Nevím, zda by nějaký podobný obraz mohl v tomto prostoru být natrvalo. Možná ne. Věřím však, že dílo otevře otázku, jak pracovat s interiérem našeho kostela do budoucna. Možná je to důležité i proto, že otec kardinál Dominik Duka rozhodl instalovat v kostele sv. Vojtěcha modeletu sousoší sv. Vojtěcha, které vytvořila Karla Vobišová-Žáková jako vzor pro sochu sv. Vojtěcha pro pražskou katedrálu. I když vyhrála soutěž v roce 1937, události války již nikdy nedovolily realizaci jejího díla. Snad tedy alespoň nějak bude sv. Vojtěch v kostele ztvárněn. Zatím jsem ani neviděl, jak zmenšenina vypadá, jaké má rozměry atd. To vše je ještě před námi.

Všechny změny, ať interiéru kostela, vybavení, či slavení, jsou maličkostí před skutečností, která je podstatná: Bůh nás povolal do svého jedinečného společenství. A tak s autorem listu Efezanům mohu zvolat: „Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil ‚vnitřní člověk‘ a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši

plností Boží. Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.“ (Ef 3,14-21)

P. Michal

O čem jednala pastorační rada

První zasedání rady v roce 2016 mělo na programu řadu témat. V následujících řádcích vás seznámím s těmi důležitějšími. Celý zápis z jednání je vyvěšen na nástěnce v předsíni kostela.

Prvním bodem byla změna ve složení rady. Místo Vojtěcha Witzanyho, který odjel studovat do ciziny, byl do rady P. Michalem jmenován Tomáš Zavadil.

Předvánoční přespání dětí v kostele mělo velmi pozitivní ohlas. Zúčastnilo se 42 dětí různých věkových kategorií. Jako výborné se ukázalo propojení s modlitbou Taizé pro starší děti a s vycházkou pro menší s baterkami ke sv. Matěji na perníkový betlém. Stejně pozitivní reakce byly na vánoční výzdobu kostela vyrobenou dětmi při této akci. Obojí budeme rádi opakovat. Velké díky patří především manželům Janečkovým za přípravu a realizaci těchto akcí.

M. Hošek informoval radu, že ÚMČ Praha 6 se aktivně angažuje v přijetí křesťanských rodin ze Sýrie a Iráku. Rada pověřila M. Němečka vyžádáním více informací o této aktivitě, abychom mohli vyhodnotit, jak by se naše společenství mohlo pomoci a například se podílet na jejich integraci.

V neděli 7. 2. bude po mši vernisáž obrazu Velké pašije Miroslava Rady. Obraz bude vystaven do Květné neděle každou nedělí, před a po mši bude zpřístupněn veřejnosti. Na-

bídžeme místním novinám Šestka informaci o možnosti obraz shlédnout.

Velikonoční program bude stejný jako loni – stejné časy. Na květnou neděli 20. 3. odpoledne v 15 hodin půjdeme Křížovou cestu na Petříně.

Parkovací zóny v Praze 6 definitivně budou od dubna. V okolí kostela bude smíšená zóna. Ve všední dny bude stání před kostelem zpoplatněno v čase 8–20, v sobotu a neděli bude stání bezplatné. Karta rezidenta bude platná ve všech parkovacích zónách pro rezidenty a ve smíšených zónách na celé Praze 6. Včas budeme informovat o dalších podrobnostech.

Rada diskutovala o tom jakou smysluplnou činností naplnit Rok Milosrdenství. Není potřeba vymýšlet „velké“ projekty. Začít se dá s málem a z mála. Stačí si všimnout potřebných lidí kolem sebe. Nouze není vždycky jen hmotná, často jí může být život v osamění, bez společenských kontaktů. Mezi návrhy, které zazněly v radě, jsou pomoc hmotná i osobní Domovu sv. Rodiny, např. věnovat výtěžek misijního koláče. Dále podpora obyvatel Domu s pečovatelskou službou Šlejnická. Společenství manželů Janečkových se rozhodlo vyhledat osamělé lidi ze společenství, navštěvovat je, pozvat na oběd a věnovat jim i jinou pozornost. Budeme rádi, když nám nabídnete i další nápady a zejména uvítáme, když se do aktivít i sami zapojíte.

Existuje Hymnus Milosrdenství, jakási hymna Roku milosrdenství. Bylo by dobré ho zpívat např. přede mší místo litanií. V Jirsa nacvičí hymnus se sborem během zkoušení na Velikonoce a pokusíme se o jeho společný zpěv při slavení bohoslužeb.

Přestože jsou volby do pastorační rady až na podzim příštího roku, je nutné ve společenství posilovat povědomí o práci rady a motivo-

vat tak další lidi ke kandidatuře. Doposud se v radě víceméně recyklují stále stejní lidé nebo lidé ze stejných skupin-společenství. Za úvahu by také stálo zavedení volebního systému jako do senátu – polovina členů by se obměňovala v polovině volebního období – tím by byla zajištěna zdravá rotace při zachování kontinuity. Jedním z prostředků, jak práci rady přiblížit veřejnosti, je pravidelné informování ve Vojtíku a také vyvěšování zápisů v kostele či na webu. Na to jsme trochu pozapomněli.

Informaci pro vás připravil Vít Grec

Nebezpečná kniha

Papež František napsal předmluvu ke zvláštnímu vydání Bible pro mládež. Připravili je rakouští jezuité z Papežského biblického ústavu a univerzit z Bochumi a Innsbrucku ve spolupráci s mladými lidmi. Myšlenka vzešla od Thomase Södinga, profesora Nového zákona na univerzitě v Bochumi, který je členem Mezinárodní teologické komise. Cílem tohoto otce tří dětí bylo usnadnit přístup k Bibli a učinit ji přitažlivou pro mládež. Papež František ve své předmluvě napsal:

„Moji drazí mladí přátelé, kdybyste viděli moji Bibli, možná by vás vůbec nezaujala. Řekli byste si: „Cože? Toto je papežova Bible? Ta stará a ohmataná kniha?“. Možná byste mi chtěli darovat novou, třeba za tisíc euro, ale nechtěl bych ji. Mám rád svoji starou Bibli, která mne provází celý život. Viděla moji radost, byla skropena mými slzami, je mým nedocenitelným pokladem. Z ní žiji a za nic na světě bych ji nedal pryč.

Bible pro mládež, kterou jste právě otevřeli, se mi moc líbí. Je živá, oplývá svědectvími svatých mladých, vyvolává chuť přečíst ji jedním dechem, od první do poslední stránky. A co potom? Potom ji schováte, zmizí v regálu kni-

hovničky, možná se ocitne vzadu, ve třetí řadě a začne ji pokrývat prach. Až ji jednoho dne vaše děti prodají do antikvariátu. Ne, takto to nesmí být!

Chci vám říci jedno: ještě více než v počátcích církve jsou dnes křesťané pronásledováni. Z jakého důvodu? Jsou pronásledováni, protože nosí znamení kříže a dosvědčují Krista; jsou souzeni, protože mají Bibli. Je zřejmé, že Bible je kniha krajně nebezpečná, dokonce natolik riziková, že v určitých zemích je s tím, kdo Bibli vlastní, zacházeno tak, jako by měl ve skříni schované výbušniny!

Mahátma Gándhí, který křesťanem nebyl, jednou řekl: „Vám křesťanům je svěřen text, který obsahuje tolik dynamitu, že by mohl vyhodit do vzduchu celou civilizaci, podrobit si svět a přinést pokoj planetě zmítané válkou.“

Co tedy držíte v ruce? Mistrovské literární dílo? Sbírku starodávných a krásných historiek? Mnoha křesťanům, kteří se nechají kvůli Bibli věznit a mučit, by se v takovém případě muselo říci: „Jste hloupí a neprozíraví, vždyť je to jen literární dílo!“ Nikoli, Božím Slovem přišlo na svět světlo, které nikdy nezhasne. Ve své apoštolské exhortaci Evangelium gaudium jsem napsal: „Nehledáme tápáním ve tmě ani nemusíme čekat, až nás Bůh osloví, protože »Bůh promluvil; není již velkou neznámou, ale ukázal sebe samého«. Přijměme vznešený poklad zjeveného slova“ (čl. 175).

Máte tedy v rukou něco božského: knihu jako oheň, knihu, kterou promlouvá Bůh. Proto si pamatujte: Bible není k tomu, abyste ji založili do knihovny, ale spíše proto, aby jste ji drželi v rukou, často, denně, ji četli, ať sami nebo spolu s někým. Ostatně, společně sportujete a chodíte nakupovat, tak proč byste společně – ve dvou, třech či čtyřech – nečetli Bibli? Třeba venku, ponořeni v přírodě, v lese,

u moře, večer při svíčke... uděláte silnou zkušenost, která vámi zacloumá. Anebo budete mít strach, že budete vypadat před druhými směšně?

Čtete pozorně. Nezůstávejte na povrchu jako při čtení komiksu! Boží Slovo prostě nelze přečíst najednou! Spíše se ptejte: „Co říká mému srdci? Těmito slovy ke mně promlouvá Bůh? Možná vzbuzuje moji touhu, moji hlubokou žízeň? Co mám dělat?“ Jedině tak bude moci Boží Slovo rozvinout veškerou svoji sílu; jedině tak může být náš život proměněn a stane se plným a krásným.

Svěřím se vám s tím, jak svoji starou Bibli čtu já: často ji vezmu, kousek si přečtu, potom ji odložím stranou a nechám na sebe hledět Pána. Ne, že já se dívám na Pána, ale On na mne: Bůh je opravdu přítomen. Nechám se od Něho pozorovat a cítím – a není to zajisté žádný sentimentalismus – vnímám v hloubi to, co mi Pán říká.

Někdy nemluví a pak neslyším nic, jen prázdno, samé prázdno... Ale trpělivě tak setrávám a čekám, ve čtení a v modlitbě. Modlím se vsedě, protože klečení mi nedělá dobře. Někdy při modlitbě dokonce usu, ale to nevadí: jsem jako dítě, které je nablízku svému otci a to je to, co je důležité.

Jestli mne chcete potěšit, čtete Bibli.

Váš papež František.

Převzato z www.radiovaticana.cz

Nevědomost, neznalost – nejhorší průvodce

Myslím, že všichni máme zkušenost – o čem nic nevím, nerozumím tomu, toho se obvykle snáze začnu bát. Že lidský život, ostatně jako většina dění na zemi, je ohraničen ze dvou stran, to akceptujeme též. Začátek bývá důvodem oslav, někdy velmi bujných, děkování, ra-

dosti – zprvu blízkých kolem, my sami si vše ještě neuvědomujeme; zatímco ten druhý hraniční bod – konec – nám jednou všem do vědomí zasáhne a my nevíme přesně jak. Jako křesťané sice věříme, že smrtí všechno nekončí, ale zároveň tady musíme otevřeně přiznat, že nevíme, jak to bude dál. Tělesná schránka, podléhající všeobecné „únavě materiálu“, své limity nepřekročí, tomu se taky nevyhneme. Abychom nepodlehli strachu z neznáma, bylo by dobře se na tuto přechodovou skutečnost trochu připravit. A to je pro každého z nás velmi, velmi nelehké. Už proto, že všichni jaksí podvědomě trošičku věříme „zázračným“ úspěchům moderní medicíny. A právě jeden z lékařů světově uznávané nemocnice se odvážně a lidsky pokorně se svými pacienty vydal na cestu hledání způsobu, jak lidem pomoci ulehčit tyto vážné, neodvolatelné poslední chvíle a připravit je na – a pokud možno „zpříjemnit“ – momenty zásadního („fázového“) přechodu. Jeho krok je krokem přímo průkopnickým. Jméno tohoto průkopníka-odvážlivce je Angelo E. Volandes a název *Umění Rozhovoru o konci života* vyjadřuje vše. Knihu vydala Cesta domů koncem r. 2015. Vřele doporučuji.

Irena Brožová

Vyjádření kardinála Duky k problému migrace

V souvislosti s migrační krizí, kdy do Evropy nyní proudí neustále desetitisíce a na jaře možná znovu další statisíce převážně muslimských migrantů, se můžeme ptát, jaký postoj má zaujmout křesťan, pomáhat, nepomáhat, pokud ano, komu?

V této souvislosti jsou stále aktuální slova kardinála Duky, který se vyjádřil k migrační krizi na Radiu Proglas 12. září 2015:

„Nebudu zastírat, že jsem přesvědčen, že se naše země nachází ve vážném stavu. Jsme spojenci NATO, podílíme se i na vojenských operacích. To vyvolává nebezpečí, že se k nám s vlnou skutečných migrantů dostanou i nepřátelé. Víme přece dobře, jak dovedou zneužít mladých lidí, dokonce i pouhých dětí k teroristickým činům. Proto si myslím, že spolu s otevřenou náručí je na místě i ostražitost. Dnes není dovoleno překročit hranice státu (ČR) bez identifikace příchozích, bez dokladů. Je tedy třeba dodržovat právo a je pochopitelné, že tito lidé musí být prověřeni. Jestliže opravdu utíkají před válkou, nebezpečím smrti, jistě pochopí, že dostanou střechu nad hlavou, jídlo a pití a základní potřeby, ale nebudou moci dělat v cizí zemi cokoli. Nějakou chvíli potrvá, než budou vybaveni doklady a přijati do společnosti, která jim chce pomoci.

Jestliže někdo tvrdí, že ptát se na náboženskou orientaci těchto utečenců je bezvýznamné, nebo že se tím porušují lidská práva, pak si myslím, že právo na život a bezpečí našich rodin a občanů této země je nadřazeno ostatním právům. Neznamená to žádné kastování, ale rozumné uvažování – slyšeli jsme snad někdy, že by křesťané či židé z těchto zemí v Evropě působili jako teroristé?

Krátkodobá a politicky pragmatická řešení ukazují selhání imigrační politiky ve Francii, Německu a částečně i v Británii.

Mají-li být vlády zodpovědné, je třeba si uvědomit i nebezpečí rozvratu. Neblahým případem je Libanon. Na jeho situaci nese podíl i dřívější ČSSR. Nejsm žádný odborník, ale stačí paměť, aby nás učila být nejen lidskými, ale i pevnými a neztrácet při tom zodpovědnost.

Jak tedy pomoci kromě vlastního přijetí skutečných uprchlíků, kterým jde o život? Začtème-li se do Bible, zvláště do proroc-

kých knih, setkáme se například s prorokem Jeremiášem, který vyzývá obyvatele Jeruzaléma, aby neodcházeli ze své vlasti i v těžké situaci. Nestačí jen pomoc vnější, stavby táborů na africkém kontinentu či vracení uprchlíků. Je třeba pomoci obnovovat státní správu v těch zemích, které jsou částečně či většinou zdevastovány. Povšimněme si výzvy papeže Františka, kterou v OSN zopakoval kardiál Parolin, že agresi je nutno zastavit všemi dostupnými prostředky. Zdá se mi v této chvíli, že úsilí mnoha imigrantů dosáhnout některých cílových zemí, opakování hesla *Hungary no good, German good* je obrazem organizované kampaně. Připadá mi to podobné podpoře guerill za 2. světové války proti britskému impériu, nebo podpora SSSR a jeho satelitů některých složek států v minulých desetiletích.“

Celé vyjádření lze nalézt na stránkách: <http://www.dominikduka.cz/vyjadreni/k-uprchlicke-krizi/>

redakčně zkrátil Robert Troška

Jak to chodí na setkání maminek

Do farnosti jsme přišli před dvěma roky s tehdy ročním synem. Začala jsem spolu s ním chodit na středeční setkávání maminek s dětmi. Byla a stále je to pro mě velká podpora jak ve víře, tak v životě na mateřské. Každou druhou středu trávíme dopoledne v kostele na pódiu, děti si hrají nebo něco vyrábějí a my při čaji probereme spoustu věcí, které nás trápí nebo nám naopak dělají radost. Na konci se pak s dětmi pomodlíme. Na tomto setkání jsme také před necelým rokem mluvily o tom, že bychom se rády více modlily a že nám to doma samotným moc nejde. Začaly jsme se scházet jednou týdně večer bez dětí na modlitby matek (viz např. www.modlitbymatek.cz).

Obě tato setkání jsou otevřená i dalším maminkám, které by měly zájem – ať už se-

tkávat se dopoledne s dětmi, nebo se scházet ke společné večerní modlitbě. Aktuální termíny a kontakty najdete na farních stránkách <http://sv-vojtech.eu/detske-aktivity/>.

Marie Kubíková

Různé

Hledáme správce webu našeho společenství

Web kostela nemá po odchodu J. Böhma trvalého správce. Hledáme proto spolehlivého administrátora znalého práce s platformou WordPress, který by naše stránky povznesl nad dnešní velice základní úroveň. Zájemci se mohou přihlásit P. Michalovi Němečkovi.

Pouť do svaté brány Milosrdenství 30. 4.

Farní pouť původně plánovaná na svátek sv. Vojtěcha bude přesunuta na sobotu 30. 4. Budeme putovat pěšky do Svaté brány milosrdenství v kostele Božského srdce Páně na Vinohradech, kde se setkáme s poutníky z dalších pražských farností. Momentálně hledáme zajímavou trasu nepřiliš frekventovanými ulicemi. Velice uvítáme vaše nápady a zejména vaši pomoc při organizování a samotném průběhu pouti. Pište nám na redakční mail vojtik@morha.com nebo se hlase osobně u kteréhokoliv člena pastorační rady.

Plesali jsme v novém

Tak už to máme zdárně za sebou, říkala jsem si, když jsme 17. 1. v 1.15 jeli noční Prahou z našeho letošního plesu směrem k domovu. Po šestnácti letech jsme přišli o známé a milé prostředí Arcibiskupského paláce a museli jsme hledat nové prostory. Hledání se se ctí a úspěšně zhostil Míla Novák, který se v parném létě potřeboval ochladit a tak začal plánovat zimní ples. Objevil KZ Domovina v Holešovicích – kdo jste na plese nebyli, vězte, že je to moc hezký prvorepublikový sál a jak pa-

ter Němeček okamžitě odhalil – vzhledem připomíná náš kostel až překvapivě věrně. Takže jsme se tam okamžitě cítili jako doma.

Přípravy na ples byly letos dramatičtější než obvykle – raný termín, možná nové místo a přirozená liknavost účastníků vedla k nakupování lístků na poslední chvíli. Platby (a vyšší) naopak letos musely proběhnout předem a tak jsme byli v lehké tenzi, jestli se prodá dost lístků, abychom to všechno stihli zaplatit. Naštěstí nám opět pomohli evangelíci, část lístků jsme distribuovali kam se nám podařilo a vy jste se nakonec také vzpamatovali a tak všechno dobře dopadlo.

Náš ples byl letos nejen ekumenický, ale také mezinárodní. Zúčastnila se ho a náramně si ho užila také slečna jménem Margaux, toho času nejúspěšnější pětibojarka z USA, která momentálně trénuje s českou reprezentací. Chtěla jsem ji „prásknout“ už z pódia, ale náš syn, který ji doprovázel, mi to tak důrazně zakázal, že jsem si netroufla. Tak aspoň teď!

Jediné negativum bylo, že ples byl trochu hladový – cateringová společnost podcenila naši žravost a tak s postupem času došly chlebičky, brambůrky, guláš... Příští rok se to rozhodně nebude opakovat, pohlídáme si to!

Kapela Bohumila Šebka hrála skutečně k tanci, naše pěnice Ludmila za doprovodu otce a syna Vernerových krásně zapěla, viděli jsme famózní vystoupení mladých profesionálních tanečníků – a hlavně, parket byl stále plný, tančili jste jako o život a to nás moc těšilo.

Takže s nadějí hledíme do roku 2017, kdy, dá-li Bůh, bude už 18. ples. Těšíme se na vás i na to, že si lístky koupíte aspoň měsíc předem!

Za organizátory Katka Kufová

— — —

Velkonoce u sv. Vojtěcha

20. března **Květná neděle** – 9.30 mše svatá začínající žehnáním ratolestí a průvodem
21. března **Pondělí Svatého týdne** – 17.30 mše svatá
23. března **Středa Svatého týdne** – 17.30 mše svatá
24. března **Zelený čtvrtek** – 19.30 mše svatá na památku Večeře Páně
25. března **Velký pátek** – 17.30 obřady na památku utrpení Páně
26. března **Bílá sobota** – 8.00 denní modlitba církve a první část udílení křtu dospělých
21.00 Velikonoční vigilie
27. března **Neděle Zmrtvýchvstání Páně** – 9.30 mše svatá, na závěr žehnání pokrmů
28. března **Pondělí velikonoční** – 9.30 mše svatá

Příležitost ke svátosti smíření

pondělí 14. 3.	v 16.00	děti do 10 let
pondělí 14. 3.	od 18.00	dospělí
středa 16. 3.	v 17.30	mládež
středa 16. 3.	od 19.00	dospělí
sobota 26. 3.	od 9.00	dospělí (do 11.00)

Připomínáme, že každou neděli je možnost přijetí této svátosti od 8.45 do 9.15. Je však dobře si uvědomit časovou omezenost této příležitosti.

Termíny příprav 2016

Přípravy na první svátost smíření: 13. 3., 20. 3., 3. 4., 10. 4.

První svátost smíření: 17. 4. v 15.00

Přípravy na první přijetí eucharistie: 1. 5., 8. 5., 15. 5., 22. 5.

První svaté přijímání: 29. 5.

Program Pastoračního střediska na únor/březen 2016

9. 2. 19.30 Příprava na manželství*
10. 2. 9.30 Akademie nejen pro seniory
11. 2. 19.00 Workshop – praktický seminář pro ty, kdo se podílejí na přípravě Noci kostelů*
12. 2. 18.00 Návrat k Otci – duchovní obnova*
Vedou bratři františkáni, Školské sestry sv. Františka a jejich spolupracovníci
13. 2. 9.00 Návrat k Otci – pokračování duchovní obnovy*
16. 2. 19.30 Příprava na manželství*
17. 2. 9.30 Setkání maminek
19. 2. 20.00 Modlitba Taizé
23. 2. 19.30 Příprava na manželství*
24. 2. 9.30 Akademie nejen pro seniory
Jáhen Martin Opatrný: Církev zaměstnavatel – zaměstnanec církve
1. 3. 19.30 Příprava na manželství*
2. 3. 9.30 Setkání maminek
3. 3. 19.00 Kurz efektivního rodičovství*
5. 3. 8.00 Sobota pro ženy*
8. 3. 19.30 Příprava na manželství*
9. 3. 9.30 Akademie nejen pro seniory
Postní duchovní obnova – P. Vít Uher
10. 3. 19.00 Kurz efektivního rodičovství*
15. 3. 19.30 Příprava na manželství*
16. 3. 9.30 Setkání maminek
17. 3. 19.00 Kurz efektivního rodičovství*
18. 3. 20.00 Modlitba Taizé
23. 3. 9.30 Akademie nejen pro seniory
Svatý týden - P. Jeroným Ertelt O.Carm
31. 3. 19.00 Kurz efektivního rodičovství*

* pouze pro přihlášené

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.
REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová, Irena Brožová
Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.
Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.